

bi'SAYFA

Elbet eşitleneceğiz o gün kıyamda

Nazım Hikmet Ran

İki Haftalık
Kültür ve Edebiyat Dergisi
Sahibi ve Editörü: Samet KARA
Yıl: 1
Sayı: 18
2023/Aralık 15

Ziyan

Zararın neresinden
dönersen dön
sonu
ziyan

SERVET KAZIM TAŞOVA

Kahkaha

Gülmek gelmeli içimden. En azından böyle meselelerde basabilmeliyim kahkahayı. Ha. Ha. Ha. Ha. Ha. Ha... Kahkamı

işitenlere hiç durmayacağım gibi gelmeli. Öyle içten, öyle hakkını vererek gülmeliyim ki, onlar da benimle birlikte gülebilsinler. Benimle birlikte mutlu olabilsinler. Benimle birlikte üzülüyorlar, ama mutlu olacaklardır. Ama yine de içlerinden bazıları, benimle birlikte mutlu olmak yerine, bendeki bu pek de bana kondurup yakıştıramadıkları mutluluğun sebebini merak ederek, sebebini sorgulayarak, beni yeniden ait olduğum hüznümde görmeyi umut ederek ve ellerinden geliyorsa bu umutlarına ulaşmak için özel çaba göstererek, benimle birlikte mutlu olma fırsatlarını geri tepenler. Ziyan değil. Bu yaptıklarıyla en çok kendi

mutluluklarına engel olduklarından dahi bihaberler. Yazık. Az kalsın ben de tıpkı onların kendine yapmış olduğu kötülüğü, farkına varmamış olsaydım eğer, farkına varamaksızın kendime yapacaktım. İnsan her zaman, önce kendi meseleleriyle ilgilenmeli. Ve tabi kendine mesele edindikleriyle... Bana kalırsa da, işte hayatın iyi veya kötü yaşanmasına, daha doğrusu iyi yaşanıp kötü tüketilmesine sebep olan ayrım ya da pek de ince olmayan çizgi işte bu: Kendine mesele edinilen şeyler..

ERHAN KORU

Denetim

İnşaat alanını gözetlemeyi bırakıp yoluna devam etti. Neden denetlemek bu kadar kolayken, bundan kaçınırlar anlam veremiyorum. İş sahibi işçisini denetleyecek. İş sahibi kendini denetleyecek. Öğretmen öğrenciyi, anne-baba çocuğu, komutan askeri, devlet kurum, mahkeme devleti, yasa mahkemeyi ve her kademedeki üst altı denetleyecek. Bu çok basit. Peki ama neden kaçınırlar? Neden zaten sorumlulukları dahilinde olan işi yerine getirmezler? Neden sadece kağıt üstünde kalır görevleri? Hem işveren işçisini denetlemesinin, kendi işini denetlemesiyle aynı anlama geldiği gibi, diğer tüm alt-üst ilişkilerinde de yani altın aslında üstün bir parçası, yansımaya ya da görev organı olduğu durumlarda yani aslında kendisi için yapacakken, işin ucu yine en çok kendisine dokunacakken, neden bunu yapmaz?

SÜHEYLA BİLGİN

İki Yüzlülük

İki yüzlülük diye bir tabir vardı eskiden, hala yaşıyor gözlerden ırakta bir yerlerde. Nalbantlık gibi canım işte, arada bir haber bulamayan gazeteciler son çare çalıyorlar kapılarını da ustaların ağzından; dededenkalmalar, çırakbulamıyoruzlar, bizzendenrameslekbitecekler gibi basmakalıp cümleler döktürüyorlar hani, bir yandan da duygusal türkü eşlik ettiriyorlar, aslında türkülerin de nalbantlıktan aşağı kalır yanının olmadığını farkına varamadan. İki yüzlülük, artık bir utanç sebebi değil. Tıpkı "seni seviyorum ve senden nefret ediyorum aynı tonda çıkması" gibi, nefretin aslında bir suç olduğunun göz ardı edilmesi gibi, ikiyüzlülüğün de özünde utanılması gereken bir özellik olması en azından birçoğu için manası. Bir işi herkesin yapıyor olması, o işe meşruiyet kazandırıyor sanıyorlar. Toplum çoğunluğu için "ikiyüzlülük" yaşayan anlamını kaybetmiştir çünkü artık toplumun hemen hemen tamamı, en az iki yüze sahiptir. Tek yüze sahip olanlar örselenirler, kapı dışarı edilirler. Çünkü o tek yüze kendileri dahil hiç kimseyi memnun edemezler. İş bulamazlar, arkadaş edinemezler, evlenemezler, görevlerinde yükselmezler, topluma kıydan köşeden dahi olsa tutunamazlar. Oysa toplumda yer bulabilmek için şekilden şekle girmeli, maskeler üstüne maskeler takmalı, roller içinde roller üstlenmeli. "Bulduğucu kabın şeklini alır, nedir bu?" diye bir bilmece sorulsa bundan asırlar önce, hep bir ağızdan Sıvı!" denirdi. Ama şimdi "-Sıvı artı insan!" denmeli.

LEYLA KAYGUSUZ

Potpuri

Nazımın yirmüçşentlik askerinin silah şarjöründe tanışan iki soğuk mermi sıksızın vücuduma. Çok değil iki el. Fazlası ziyan Yok tüfeklerin merhameti biz insanlar kadar. Yahut bulutlar öldürsün beni, bulutlar bir kere de öldürsün beni. Göğe baktığım sırada boşalsın sıcak kanlar vücudumdan. Acele etmeyin beni kurtarmak için. Kurtaramayın. Sevgi duvarını yıkın ve mezar taşıyı dikin yerine, vasiyetimdir. "Saadeti tanıyamadan gitti" yazın mezar taşıma. Fahriye Abla'nın yanına gömün beni, ikinci vasiyetimdir. Hemşehri sayılızız hem. Toprağın altında hepimiz hemşehriyiz aslında ya, neyse. Ölme kolay değil ya kardeşler, yaşamak da kolay değil. Hem belki ölünce biz de iyi adam oluruz...

MUHSİN ATAGÜL

Yasal Sorumluluk

BİSAYFA Dergisi'nde yayımlanan yazıların hakları ve etik sorumlulukları yazarlara aittir. Yazarlar tarafından öne sürülen fikirler, derginin görüşünü yansıtmaz.